

**นโยบายและแนวปฏิบัติ
ด้านการป้องกันการฟอกเงิน
เครือเจริญโภคภัณฑ์**

สารบัญ

1. ความสำคัญของนโยบาย	1
2. ขอบเขตนโยบาย	1
3. วัตถุประสงค์	1
4. หน้าที่และความรับผิดชอบ	1
5. แนวปฏิบัติ	2
6. การฝึกอบรม	4
7. การแจ้งเบาะแส	5
8. การขอคำแนะนำ	5
9. บทลงโทษ	5
10. กฎหมาย กฎระเบียบและนโยบายที่เกี่ยวข้อง	5
11. ภาคผนวก	5
ภาคผนวก ก คำนิยาม	6
ภาคผนวก ข ผู้มีหน้าที่รายงานการทำธุรกรรมต่อสำนักงานป้องกัน และปราบปรามการฟอกเงิน	7

นโยบายและแนวปฏิบัติด้านการป้องกันการฟอกเงิน

เครื่องเจริญโภคภัณฑ์

1. ความสำคัญของนโยบาย

เครื่องเจริญโภคภัณฑ์มุ่งมั่นที่จะป้องกันการตกเป็นเครื่องมือของกระบวนการฟอกเงินซึ่งจะส่งผลกระทบต่อชื่อเสียงและก่อให้เกิดการดำเนินธุรกิจที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายซึ่งสร้างความเสียหายและผลกระทบต่อชื่อเสียงของเครื่องเจริญโภคภัณฑ์อย่างร้ายแรง

2. ขอบเขตนโยบาย

นโยบายและแนวปฏิบัตินี้ใช้บังคับกับเครื่องเจริญโภคภัณฑ์ ต่อไปนี้เรียกว่า “เครื่อง” หมายถึง บริษัท เครื่องเจริญโภคภัณฑ์ จำกัด และบริษัทในเครือทุกบริษัท ซึ่ง “บริษัท” ที่จะกล่าวถึงในเอกสารฉบับนี้ให้หมายถึง บริษัทหนึ่ง ๆ ที่นำเอาเอกสารฉบับนี้ไปบังคับใช้ ทั้งนี้จะมีการทบทวนนโยบายฉบับนี้อย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง หรือกรณีมีเหตุอันสมควร

3. วัตถุประสงค์

- 3.1 เพื่อให้บุคลากร ลูกค้าและผู้เกี่ยวข้องมีความรู้ความเข้าใจอย่างถูกต้องและเป็นไปในทิศทางเดียวกันในการปฏิบัติตามนโยบายนี้
- 3.2 เพื่อให้การปฏิบัติงานและการทำธุรกรรมเป็นไปตามมาตรฐานสากลด้านการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน
- 3.3 เพื่อเป็นแนวทางในการบริหารจัดการความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นจากการฟอกเงินที่ดำเนินการผ่านช่องทางการดำเนินธุรกิจของเครื่องเจริญโภคภัณฑ์

4. หน้าที่และความรับผิดชอบ

4.1 คณะกรรมการบริษัท

- 4.1.1 กำหนดให้มีนโยบายและแนวปฏิบัติการป้องกันการฟอกเงิน
- 4.1.2 กำกับดูแลให้มีการนำนโยบายและแนวปฏิบัติไปปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม

4.2 ผู้บริหาร

- 4.2.1 จัดให้มีระเบียบปฏิบัติด้านการป้องกันการฟอกเงินให้เหมาะสมกับบริบทของแต่ละบริษัท โดยให้สอดคล้องกับนโยบายและแนวปฏิบัติ ข้อกำหนด และกฎหมายของประเทศที่บริษัทดำเนินธุรกิจ
- 4.2.2 จัดให้มีโครงสร้างผู้รับผิดชอบ เช่น หน่วยงานหรือบุคคลผู้รับผิดชอบ เพื่อให้ดูแลการปฏิบัติงานให้เป็นไปตามนโยบายและแนวปฏิบัติ
- 4.2.3 กำกับดูแลให้มีการปฏิบัติตามนโยบายและแนวปฏิบัติ และระเบียบปฏิบัติ ตลอดจนหาแนวทางพัฒนาปรับปรุงเพื่อให้การนำไปปฏิบัติมีประสิทธิภาพมากขึ้น รวมทั้งมั่นใจว่ามีการรายงานผลการปฏิบัติงานตามนโยบายและแนวปฏิบัติและระเบียบปฏิบัติ

4.3 หน่วยงาน/บุคคลผู้รับผิดชอบ

- 4.3.1 ประเมินความเสี่ยงของลูกค้า จัดให้ลูกค้าแสดงตนและตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้าก่อนการทำธุรกรรม
- 4.3.2 จัดเก็บรักษาเอกสารการแสดงตนของลูกค้าและเอกสารอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับการทำธุรกรรม
- 4.3.3 รายงานการดำเนินงานตามนโยบายและแนวปฏิบัติและระเบียบปฏิบัติต่อคณะกรรมการบริษัทหรือผู้บริหาร

4.4 ฝ่ายตรวจสอบภายใน

สอบทานตามระดับความเสี่ยงของลูกค้า

5. แนวปฏิบัติ

5.1 การบริหารความเสี่ยงของลูกค้า

- 5.1.1 ประเมินความเสี่ยงและจัดระดับความเสี่ยงของลูกค้าแต่ละรายเพื่อนำมาจัดเก็บข้อมูลและหลักฐานการแสดงตนให้เหมาะสม ตัวอย่างเช่น ลูกค้าที่เกี่ยวข้องทางการเมือง Politically Exposed Persons (PEPs) เป็นลูกค้าที่อยู่ในกลุ่มที่มีความเสี่ยงสูง เป็นต้น
- 5.1.2 จัดให้มีขั้นตอนการรู้จักตัวตนของลูกค้า (Know Your Customer: KYC) และขั้นตอนการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า (Customer Due Diligence: CDD) ตามระดับความเสี่ยง

- 1) กรณีลูกค้ามีระดับความเสี่ยงต่ำ : สามารถพิจารณาระบุตัวตนของลูกค้าจากข้อมูลการแสดงผลโดยไม่จำเป็นต้องขอข้อมูลอื่นๆ อีก
- 2) กรณีลูกค้ามีระดับความเสี่ยงสูง : ควรพิจารณาขั้นตอนในการระบุตัวตนเพิ่มเติม โดยขอข้อมูลหรือตรวจสอบข้อมูลอื่นๆ เช่น ข้อมูลการชำระค่าสาธารณูปโภค เป็นต้น รวมทั้งพิจารณากำหนดความเข้มข้นในการตรวจสอบการทำธุรกรรม

5.1.3 บริหารจัดการความเสี่ยงของลูกค้าอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ขั้นตอนอนุมัติการทำธุรกรรมไปจนกว่าจะยุติความสัมพันธ์

5.1.4 บริษัทย่อยกำหนดระดับความเสี่ยงที่ยอมรับได้ของบริษัท (risk appetite) เพื่อบริหารจัดการความเสี่ยงของลูกค้าได้อย่างเหมาะสม

5.2 การรู้จักตัวตนของลูกค้า (Know Your Customer: KYC)

5.2.1 พนักงานต้องจัดให้ลูกค้าทั้งบุคคลธรรมดาและนิติบุคคลแสดงข้อมูลและหลักฐานประกอบก่อนทำธุรกรรมทุกครั้งตามเกณฑ์ของหน่วยงานที่มีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายการป้องกันการฟอกเงินของแต่ละประเทศ

5.2.2 พนักงานต้องจัดให้ลูกค้าทั้งบุคคลธรรมดาและนิติบุคคลระบุชื่อผู้รับประโยชน์ในทอดสุดท้ายและผู้มีอำนาจควบคุมการทำธุรกรรมในทอดสุดท้าย

5.3 การตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า (Customer Due Diligence: CDD)

5.3.1 ตรวจสอบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้ากับแหล่งข้อมูลที่มีความน่าเชื่อถือ เช่น หน่วยงานภาครัฐ องค์กรอื่นที่เชื่อถือได้ เป็นต้น

5.3.2 ตรวจสอบข้อมูลแหล่งที่มาของทรัพย์สินและเงินทุนของลูกค้าให้ชัดเจนก่อนเปิดบัญชีหรือเริ่มทำธุรกรรมให้เป็นแนวทางเดียวกันกับมาตรฐานสากล เช่น แหล่งที่มาของเงินทุนที่อาจมีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับ PEPs เป็นต้น

5.3.3 ในกรณีที่จำเป็นต้องทำธุรกรรมกับลูกค้าที่อยู่ในกลุ่มที่มีความเสี่ยงสูง พนักงานและผู้บริหารต้องรายงานให้ประธานคณะผู้บริหารรับทราบเพื่ออนุมัติการทำธุรกรรมและรายงานต่อคณะกรรมการบริหาร/คณะกรรมการบริษัทเพื่อทราบ

5.3.4 ตรวจสอบและทบทวนข้อมูลเดิมของลูกค้าตามรอบระยะเวลาอย่างน้อยทุกปีหรือในกรณีที่มีการเปลี่ยนแปลงของธุรกรรม มีข้อสงสัยว่าจะเป็นการฟอกเงิน มี

ข้อสงสัยเกี่ยวกับข้อมูลการระบุตัวตนของลูกค้าหรือระบุตัวผู้ได้รับผลประโยชน์ที่แท้จริง

5.4 การเก็บรักษาเอกสาร

- 5.4.1 เก็บเอกสารการแสดงตนเป็นเวลา 5 ปีนับแต่วันที่มีการปิดบัญชีหรือยุติความสัมพันธ์กับลูกค้า
- 5.4.2 เก็บเอกสารการทำธุรกรรมและบันทึกข้อเท็จจริงเป็นเวลา 5 ปีนับแต่ได้มีการทำธุรกรรมหรือบันทึกข้อเท็จจริง
- 5.4.3 เก็บเอกสารการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงของลูกค้า เช่น ข้อมูลแหล่งรายได้ อื่นๆของลูกค้า ข้อมูลคู่สมรส ข้อมูลรูปแบบการดำเนินธุรกิจของลูกค้า เป็นต้น เป็นเวลา 10 ปีนับแต่วันที่มีการปิดบัญชีหรือยุติความสัมพันธ์กับลูกค้า

ทั้งนี้ การเก็บรักษาเอกสารให้เป็นไปตามกฎหมายการป้องกันการฟอกเงินของแต่ละประเทศ

5.5 การรายงาน

5.5.1 สำหรับบริษัทในประเทศไทย

บริษัทที่ประกอบอาชีพตามมาตรา 16 พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542 (โปรดดูรายละเอียดเพิ่มเติมในภาคผนวก 1) จะต้องรายงานการทำธุรกรรมต่อสำนักงาน ปปง.

5.5.2 สำหรับบริษัทในต่างประเทศ

การรายงานการทำธุรกรรมให้เป็นไปตามกฎหมายการป้องกันการฟอกเงินของแต่ละประเทศ

6. การฝึกอบรม

จัดให้มีการสื่อสารและถ่ายทอดนโยบายและแนวปฏิบัติด้านการป้องกันการฟอกเงินผ่านการฝึกอบรม การประชุม หรือกิจกรรมในรูปแบบต่าง ๆ ให้แก่กรรมการ ผู้บริหารและพนักงานและให้มีการประเมินประสิทธิภาพอย่างต่อเนื่อง

7. การแจ้งเบาะแส

ร้องเรียนหรือแจ้งเบาะแสเมื่อพบเห็นการกระทำที่เชื่อได้ว่าเป็นการละเมิดนโยบายและแนวปฏิบัตินี้ โดยขั้นตอนให้เป็นที่ไปตามนโยบายและแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการแจ้งเบาะแส ทั้งนี้ผู้ร้องเรียนหรือผู้แจ้งเบาะแสจะได้รับความคุ้มครองและข้อมูลจะถูกเก็บเป็นความลับ โดยไม่มีผลต่อตำแหน่งงานทั้งในระหว่างดำเนินการสอบสวนและหลังเสร็จสิ้นกระบวนการ

8. การขอคำแนะนำ

ในกรณีที่มีข้อสงสัยว่าการกระทำนั้นอาจฝ่าฝืนกฎหมาย ระเบียบ นโยบายและแนวปฏิบัติด้านการป้องกันการฟอกเงินสามารถขอคำแนะนำจากผู้บังคับบัญชา หน่วยงานหรือบุคคลผู้รับผิดชอบด้านการป้องกันการฟอกเงิน ด้านกำกับปฏิบัติตามกฎเกณฑ์หรือด้านกฎหมายก่อนตัดสินใจหรือดำเนินการใด ๆ

9. บทลงโทษ

ในกรณีที่เกิดการสอบสวน พนักงานทุกคนต้องให้ความร่วมมือกับหน่วยงานภายในและภายนอกอย่างเต็มที่ ทั้งนี้หากผู้บริหารและพนักงานกระทำการใด ๆ ที่เป็นการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามนโยบายฉบับนี้ไม่ว่าทางตรงหรือทางอ้อม ผู้บริหารและพนักงานจะถูกพิจารณาโทษทางวินัยตามระเบียบข้อบังคับการทำงาน

10. กฎหมาย ฎระเบียบและนโยบายที่เกี่ยวข้อง

- 10.1 พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542
- 10.2 กฎหมายการป้องกันการฟอกเงินของแต่ละประเทศที่เครือเจริญโภคภัณฑ์ประกอบธุรกิจ
- 10.3 นโยบายและแนวปฏิบัติด้านการแจ้งเบาะแส เครือเจริญโภคภัณฑ์
- 10.4 นโยบายและแนวปฏิบัติด้านการต่อต้านการทุจริตและคอร์รัปชัน เครือเจริญโภคภัณฑ์

11. ภาคผนวก

นโยบายและแนวปฏิบัตินี้ ประกอบด้วยภาคผนวก ดังต่อไปนี้

- 11.1 ภาคผนวก ก คำนิยาม
- 11.2 ภาคผนวก ข ผู้มีหน้าที่รายงานการทำธุรกรรมต่อสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน

ภาคผนวก ก

คำนิยาม

1. การฟอกเงิน

การฟอกเงิน หมายถึง การนำเงินหรือทรัพย์สินที่ได้มาจากการกระทำความผิดหรือได้มาโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายมาเปลี่ยนสภาพให้เป็นเงินหรือทรัพย์สินที่ได้มาอย่างถูกต้อง

2. ธุรกรรม

ธุรกรรม หมายถึง กิจกรรมที่เกี่ยวกับการทำนิติกรรม สัญญาหรือการดำเนินการใดๆ กับผู้อื่นทางการเงิน ทางธุรกิจ หรือการดำเนินการเกี่ยวกับทรัพย์สิน

3. ธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัย

ธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัย หมายถึง ธุรกรรมที่มีเหตุอันควรเชื่อได้ว่ากระทำขึ้นเพื่อหลีกเลี่ยงความผิดฐานฟอกเงิน หรือธุรกรรมที่เกี่ยวข้องหรืออาจเกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดตามกฎหมาย

ภาคผนวก ข

ผู้มีหน้าที่รายงานการทำธุรกรรมต่อสำนักงานป้องกัน และปราบปรามการฟอกเงิน

1. นิติบุคคลที่ดำเนินธุรกิจอื่นที่เกี่ยวข้องกับการเงิน ตามกฎกระทรวง (พ.ศ. 2543) ออกตามความในพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542 ได้แก่
 - (1) นิติบุคคลเฉพาะกิจตามกฎหมายว่าด้วยนิติบุคคลเฉพาะกิจเพื่อการแปลงสินทรัพย์เป็นหลักทรัพย์
 - (2) นิติบุคคลที่ได้รับอนุญาตให้ประกอบธุรกิจเกี่ยวกับปัจจัยชำระเงินต่างประเทศตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน
 - (3) บรรษัทบริหารสินทรัพย์สถาบันการเงินตามกฎหมายว่าด้วยบรรษัทบริหารสินทรัพย์สถาบันการเงิน
 - (4) บรรษัทบริหารสินทรัพย์ตามกฎหมายว่าด้วยบรรษัทบริหารสินทรัพย์
 - (5) นิติบุคคลที่ประกอบธุรกิจสัญญาซื้อขายล่วงหน้าตามกฎหมายว่าด้วยสัญญาซื้อขายล่วงหน้า
 - (6) นิติบุคคลที่ประกอบธุรกิจการซื้อขายล่วงหน้าตามกฎหมายว่าด้วยการซื้อขายสินค้าเกษตรล่วงหน้า
2. บริษัทที่ประกอบอาชีพตามมาตรา 16 พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542 ได้แก่
 - (1) ผู้ประกอบอาชีพเกี่ยวกับการดำเนินการ การให้คำแนะนำ หรือการเป็นที่ปรึกษาในการทำธุรกรรมที่เกี่ยวกับการลงทุนหรือการเคลื่อนย้ายเงินทุนตามกฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ที่ไม่ใช่สถาบันการเงิน
 - (2) ผู้ประกอบอาชีพคำอัญมณี เพชรพลอย ทองคำ หรือเครื่องประดับที่ประดับด้วยอัญมณี เพชรพลอยหรือทองคำ
 - (3) ผู้ประกอบอาชีพค้าหรือให้เช่าอรรถยนต์
 - (4) ผู้ประกอบอาชีพเกี่ยวกับนายหน้าหรือตัวแทนซื้อขายอสังหาริมทรัพย์
 - (5) ผู้ประกอบอาชีพค้าของเก่าตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการขายทอดตลาดและค้าของเก่า
 - (6) ผู้ประกอบอาชีพเกี่ยวกับสินเชื่อส่วนบุคคลภายใต้การกำกับสำหรับผู้ประกอบธุรกิจที่มีใช้สถาบันการเงินตามประกาศกระทรวงการคลังเกี่ยวกับการประกอบธุรกิจสินเชื่อส่วนบุคคลภายใต้การกำกับหรือตามกฎหมายว่าด้วยธุรกิจสถาบันการเงิน

- (7) ผู้ประกอบอาชีพเกี่ยวกับบัตรเงินอิเล็กทรอนิกส์ที่มีใช้สถาบันการเงินตามประกาศกระทรวงการคลังเกี่ยวกับการประกอบธุรกิจบัตรเงินอิเล็กทรอนิกส์ หรือตามกฎหมายว่าด้วยธุรกิจสถาบันการเงิน
- (8) ผู้ประกอบอาชีพเกี่ยวกับบัตรเครดิตที่มีใช้สถาบันการเงินตามประกาศกระทรวงการคลังเกี่ยวกับการประกอบธุรกิจบัตรเครดิต หรือตามกฎหมายว่าด้วยธุรกิจสถาบันการเงิน
- (9) ผู้ประกอบอาชีพเกี่ยวกับการชำระเงินทางอิเล็กทรอนิกส์ตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมดูแลธุรกิจบริการการชำระเงินทางอิเล็กทรอนิกส์
- (10) ผู้ประกอบอาชีพที่ดำเนินธุรกิจทางการเงินตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการแลกเปลี่ยนเงินที่มีใช้เป็นสถาบันการเงิน